

نگاه

حقوق بین‌الملل و حمایت از نفت‌کش‌های ایرانی در دریای کارائیب

امیر بی‌پروا • پژوهشگر حقوق بین‌الملل

● اولین نفت‌کش ایرانی در بنادر ونزوئلا پهلو گرفت و چهار نفت‌کش دیگر حامل محموله‌های نفتی به مقصد ونزوئلا در حال ورود به دریای کارائیب هستند. ورود این نفت‌کش‌ها به دریای کارائیب سبب واکنش فوری دولت ترامپ شده است. واکنش‌های تهدیدآمیز مقامات واشنگتن با توجه به حضور نیروی دریایی ایالات متحده آمریکا در منطقه کارائیب ذهن، احتمال ارتکاب اعمالی از سوی آمریکا را متبادر می‌کند، مبنی‌بر اینکه اقداماتی مانند توقیف خودسرانه نفت‌کش‌های ایرانی از سوی نیروی دریای آمریکا صورت گیرد یا با اعلام اسکورت نفت‌کش‌های ایرانی از سوی ارتش ونزوئلا، حتی درگیری‌هایی در منطقه کارائیب به وقوع بپیوندد. لازم است با توجه به مبانی حقوق بین‌الملل این احتمالات مورد مذاقه قرار گیرند؛اول،نفت‌کش‌های ایرانی، به همراه پرچم ایران دارای تابعیت و ثبت ایران هستند که در مسیر آب‌های آزاد در حال حمل محموله‌های نفتی به مقصد بندر کاراکاس هستند. به موجب قواعد حقوق بین‌الملل

دریابا، کشتی‌ها از آزادی دریانوردی در آب‌های آزاد برخوردار هستند و نمی‌توان اعمال محدودیت کرد و هر نوع صلاحیت قضائی و انتظامی تابع مقررات کشور صاحب پرچم است. بنابر مواد ۵۱۰،۵۱۰۹ و ۱۰۹ کنوانسیون حقوق دریابا، تنها استثنائات بر حاکمیت کشور صاحب پرچم و آزادی دریانوردی در دریای آزاد نسبت به جرائم ذرذی دریایی، تجارت رانه و هم مواد مخدر و پخش برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی غیرمجاز است. نفت‌کش‌های ایرانی در آب‌های آزاد حامل محموله‌های نفتی هستند، بنابراین امکان توقیف آنها به موجب حقوق بین‌الملل دریابا وجود ندارد و هر نوع تهدید آمریکا به توقیف این نفت‌کش‌ها با حقوق بین‌الملل دریابا مغایرت دارد. تجربه توقیف نفت‌کش ایران توسط انگلیس در جبل‌الطارق این موضوع را اثبات کرد که در نهایت منجر به رفع توقیف و آزادی محموله نفتی از طریق مباحی حقوقی شد. بنابر این تکرار چنین اعمالی با توجه به غلبه بیگیری‌های حقوقی ایران در پرونده مشابه بعید به نظر می‌رسد.دوم، ایران و ونزوئلا دو کشور تحت تحریم آمریکا هستند که تحریم‌های آنها ناشی از اقدامات یک جابه‌قهری آمریکا خارج از نظام ملل متحد است. این شکل تحریم‌ها با منشور ملل متحد دارای مغایرت و خلاف حقوق بین‌الملل است. دو کشور تحت تحریم یک جانبه آمریکا دارای روابط اقتصادی و تجاری هستند که این ارتباط تجاری دلیل اعمال توقیف یا بازرسی نسبت به کشتی‌ها به جهت تحریم‌های یک جانبه آمریکا نمی‌شود. اگر تحریم‌های ایران و ونزوئلا تحریم‌های بین‌المللی ناشی از اقدامات سازمان ملل متحد در چارچوب فصل‌های ششم یا هفتم منشور ملل متحد بود، امکان توقیف و بازرسی کشتی‌ها وجود داشت. هر نوع اعمال محدودیت نسبت به نفت‌کش‌های ایرانی در مسیر اعمال سوخت به ونزوئلا به جهت مغایرت تحریم‌های یک‌جانبه با حقوق بین‌الملل فاقد وجاهت قانونی است و چنین امکانی وجود ندارد. با عنایت به اصل آزادی دریانوردی در آب‌های آزاد، اهداف عالیه منشور ملل متحد برای حصول صلح و امنیت جهانی، روابط دوستانه میان ملت‌ها، هر نوع روابط اقتصادی و تجاری بین تمام دولت‌ها در مسیر حقوق بین‌الملل بوده است و جز در مواردی که مغایر با صلح و امنیت بین‌المللی به موجب تصمیمات نهادهای صالح بین‌المللی امکان اعمال محدودیت نسبت به آن وجود ندارد. هر نوع اقدام احتمالی آمریکا نسبت به نفت‌کش‌های ایرانی در جهت توقیف نفت‌کش‌ها یا محموله‌های آنها با حقوق بین‌الملل دریاها به طور خاص و با منشور ملل متحد به طور عام مغایرت دارد.

نگاه بیرون

زمان مناسب برای همکاری کشورهای عربی با ایران

● **ایلنا:** جروزالم‌پست در گزارشی به روابط اروپا و کشورهای عربی با ایران پرداخت.تمرکز بر مهار جاه‌طلبی‌های هسته‌ای ایران تقریباً همیشه شعار ایالات متحده بوده است. بعد از خروج آمریکا از برجام طرف‌های اروپایی که در این توافق باقی مانده‌اند، سعی در حفظ آن دارند بدون اینکه بزرگترین انگیزه برای ایران عاری از سلاح‌های هسته‌ای شکل گیرد؛ یعنی رفع تحریم‌هایک کارشناس مسائل سیاسی به می‌گوید: اتحادیه اروپا رویکرد منطقه‌ای‌تری نسبت به ایران باید در پیش بگیرد.سیاستی که وی از آن طرفداری می‌کند این است که اتحادیه اروپا از کشورهای عربی گفت‌وگوهای ضمنی بین‌برستان و ایران صورت گرفته است. در [دنیای عرب] این احساس وجود دارد که ایران باقی خواهد ماند و آنها باید به نوعی تهران را بپذیرند».

بنزین ایران بعد از چهارماه سفر دریایی، به ونزوئلا رسید. دو روز گذشته اولین کشتی محموله سوخت ایران در سواحل ونزوئلا پهلو گرفت و دومین آن وارد آب‌های این کشور شد؛ موضوعی که از سوی برخی در داخل ایران به‌عنوان یک پیروزی بزرگ و فعالیت در حیاط‌خلوت آمریکا تعبیر شد و برخی دیگر نیز آن را کاری نه‌چندان بزرگ پنداشتند. در آن‌سوی اقیانوس و در ونزوئلا نیز گروهی این را اقدام را استمرار حیات دولت مادورو خواندند و گروهی آن را پیروزی بر آمریکا. با این اوصاف برای ونزوئلای تحریم‌زده و درگیر بحران داخلی و فشار خارجی رسیدن این نفت‌کش‌ها امری شایسته قدردانی بود. آن‌چنان‌که نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهوری ونزوئلا بعد از رسیدن اولین نفت‌کش از دولت ایران تشکر و قدردانی کرد. نیکولاس مادورو در رسانه دولتی ونزوئلا گفت: «ونزوئلا و ایران هر دو خواهان صلح هستند و ما حق داریم آزادیان تجارت کنیم».

اما این فقط مادورو نبود که به رسیدن نفت‌کش‌های ایرانی واکنش نشان داد. حتی رئیس‌جمهور کوبا در توییته نوشت «ایران توانسته محاصره جتایکرتانه و غیرقابل‌قبول آمریکا را در هم بکشد». واضح بود که این اقدام می‌تواند ترکیب کشورهای تحریم‌شده توسط آمریکا را خشنود و در مقابل آمریکا را ناراضی کند. جان بولتون جزء اولین کسانی درواضع جمهوری اسلامی ایران تلاش داشت حرکتی منطقه‌ای و بین‌المللی صورت بگیرد چون هیچ ابتکار دیگری جز طرحی که آقای خلیل‌زاد دنبال می‌کرد، وجود نداشت که آن هم در داخل افغانستان به بن‌بست خورده بود؛ یعنی آقای پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، در افغانستان با تهدید و هم تشویق کرد که آقای عبدالله و غنی یک‌طور با هم کنار بیایند که بتوانند مرحله بعدی مذاکرات را شروع کنند. آقای پمپئو دست خالی برگشت و گفت دستور داده‌ام یک میلیارد دلار کمک‌های ما را کم کنند و اگر به توافق نرسید سال بعد هم یک میلیارد دیگر کسر می‌کنیم. طرح آمریکا شکست خورده بود. قرارداد صلح با طالبان داشتند اما دولتی در کابل نبود که آن صلح را اجرا کند. می‌گفت زندانیان را آزاد کند چه کسی قرار بود این کار را بکند. بنابراین در کابل هم باید آرامشی پیدا می‌شد. یک بن‌بست ویژه بود و اینجا بود که جمهوری اسلامی ایران در سطح منطقه تماس‌هایی کرد و در داخل هم شخص وزیر امور خارجه تماس‌هایی با آقای غنی و عبدالله داشت و نماینده‌شان (آقای طاهریان) را به کابل فرستادند و سفرهای آقای طاهریان بیشتر از چیزی است که شما اشاره کردید و تماس‌های ایشان با همه رهبران سیاسی گسترده بود. آنچه در این حرکت‌ها بود، تشویق افراد برپای نزدیک بیشتر بود؛ یعنی تلاش‌ها این بود که این مجموعه به هم نزدیک‌تر شوند که خوشبختانه انجام شد. دوشنبه گذشته نیز چهار کشور ایران، روسیه، چین و پاکستان بیانیهای دادند که قصد بر تشویق آنها به توافق بود که هم‌زمان با توافق شد از همین‌رو در پایانه از توافق استقبال کردیم. بنابر این حرکت منطقه‌ای جمهوری اسلامی ایران و تلاش‌هایی که در ارتباطات سیاسی داشت، منجر به این نتیجه شد. البته آمریکا هم خواهان رسیدن به این نتیجه بود اما آقای پمپئو دست خالی برگشت. دو نشست هم در نیویورک برگزار شد شش همسایه افغانستان، به اضافه روسیه و آمریکا (۶+۲) مساعدتی است که قبلاً زمانی که طالبان در قدرت بود، وجود داشت و سلسله مذاکراتی در منطقه صورت می‌گرفت تا بین طالبان که قدرت را در اختیار داشت با جبهه شمال که علیه هم بودند سازش پیدا کنند که آن زمان ۲+۶ بود. آن زمان دولتی که در کابل بود به رسمیت شناخته نمی‌شد و این‌بار دولت افغانستان به ما مراجعه کرد و گفت شما درباره افغانستان صحبت می‌کنید و من هم باید در این نشست‌ها حضور داشته باشم. با تلاشی که ایران کرد و موافقت

بقیه کشورها این ترکیب به ۲+۶ تبدیل شد (یک دولت افغانستان است، دو آمریکا و روسیه هستند و شش ایران، پاکستان، چین، تاجیکستان، ازبکستان و ترکمنستان یعنی همسایگان افغانستان است). **۴ در نشست ۲+۶ چه اتفاقی رخ داد و نتیجه این نشست چه بود؟** جلسات ۲+۶ در نیویورک با حضور سفرای کشورهای مربوطه برگزار شد. البته عده‌ای، از جمله معاون سیاسی دبیرکل تلاش داشتند تا سطح این نشست را به نمایندگان ویژه این کشورها در امور افغانستان ارتقا دهند که به چنین هدفی نرسیدند و صرفاً دو نشست در سطح سفرای کشورها برگزار شد. نمی‌توانیم بگوییم این نشست نتیجه مشخصی داشت، بلکه بیشتر به تحلیل شرایط موجود افغانستان پرداخت.

البته یک دستاورد مهم این نشست، اضافه‌شدن افغانستان به این جمع و ایجاد ترکیب ۲+۶ بود. همچنین تعدادی از کشورهای دیگر هم بودند که تلاش داشتند به این ترکیب اضافه شوند، اما حاصل نشد. تلاش سازمان ملل در این نشست بیشتر دستیابی به تحلیل شرایط در افغانستان بود و تصمیمی در این جلسات گرفته نشد، اما یکی از ابتکاراتی بود که می‌شود در قالب آن، چارچوبی زیر نظر سازمان ملل و برای بررسی مسئله افغانستان در نظر گرفت. جمهوری اسلامی ایران از فعال‌شدن سازمان ملل، دبیرکل و نماینده ویژه دبیرکل در مورد افغانستان و تشکیل چنین جبهه حمایت می‌کرد.

بود که از این تجارت ناراضی بود.

به گزارش ایسنا، Tanker trackers روز دوشنبه در توییته نوشت: ابرتانکر ایرانی که در اواسط ماه مارس (اسفند ۹۸) در بندر شهید رجایی ایران ۴۳ میلیون لیتر بنزین بار کرده بود، در جایگاه «برث ۲» در مجاورت پالایشگاه «ال پالیتو» ونزوئلا، در غرب کاراکاس لنگر انداخته است. آنها پنج نفت‌کش هستند که قرار است به ونزوئلا برسند. نفت‌کش اول، فورچون نام دارد که در مجموع بیش از یک‌ونیم میلیون بشکه بنزین و مشتقات نفتی را به ونزوئلا می‌برند. هم‌زمان گزارش شده است که نفت‌کش فارس‌ت که اکنون از باقی‌مانده نفت‌کش‌ها پیش است، «وارد آب‌های منطقه اقتصادی ویژه ونزوئلا» شده است. فورچون به پایانه نفتی ال‌پالیتو در نزدیکی بندر کابهیو در ایالت کارابوبو در شمال ونزوئلا رسیده است. این پالایشگاه در غرب پایتخت، کاراکاس قرار دارد. فارس‌ت وارد آب‌های ونزوئلا شده و پتونیوا، فاکسون و کلاول نیز در مسیر هستند.

بی‌بی‌سی در مطلبی در همین مورد نوشته «مخالفتان دولت ونزوئلا به‌شدت به این اقدام معترض و نگران‌اند که این اقدام به دولت که در بحرانی عظیم گرفتار است، یاری برساند. با مصرف فعلی، تخمین زده شده این محموله‌ها برای یک ماه ونزوئلا کافی باشند».

یک نفت‌کش ایرانی به مقصد رسید، دومی وارد آب‌های ونزوئلا شد

از جنوب ایران تا شمال ونزوئلا

ایران ۴۳ میلیون لیتر بنزین بار کرده بود، در جایگاه «برث ۲» در مجاورت پالایشگاه «ال پالیتو» ونزوئلا، در غرب کاراکاس لنگر انداخته است. آنها پنج نفت‌کش هستند که قرار است به ونزوئلا برسند. نفت‌کش اول، فورچون نام دارد که در مجموع بیش از یک‌ونیم میلیون بشکه بنزین و مشتقات نفتی را به ونزوئلا می‌برند. هم‌زمان گزارش شده است که نفت‌کش فارس‌ت که اکنون از باقی‌مانده نفت‌کش‌ها پیش است، «وارد آب‌های منطقه اقتصادی ویژه ونزوئلا» شده است. فورچون به پایانه نفتی ال‌پالیتو در نزدیکی بندر کابهیو در ایالت کارابوبو در شمال ونزوئلا رسیده است. این پالایشگاه در غرب پایتخت، کاراکاس قرار دارد. فارس‌ت وارد آب‌های ونزوئلا شده و پتونیوا، فاکسون و کلاول نیز در مسیر هستند.

بی‌بی‌سی در مطلبی در همین مورد نوشته «مخالفتان دولت ونزوئلا به‌شدت به این اقدام معترض و نگران‌اند که این اقدام به دولت که در بحرانی عظیم گرفتار است، یاری برساند. با مصرف فعلی، تخمین زده شده این محموله‌ها برای یک ماه ونزوئلا کافی باشند».

پیشنهادهای نداده‌ایم؛ چون نمی‌توانیم هزینه کنیم

۴ به نظر می‌رسد بین همسایگان وضعیت

افغانستان برای ایران مهم‌تر است. برخی می‌گویند افغانستان یکی از حوزه‌های نفوذ ایران است. دیپلمات‌ها و امنیتی‌ها معتقدند ایران از مسائل افغانستان متأثر می‌شود، از همین‌رو مسائلش برایش مهم است. می‌فرمایند که ایران طرفین را به توافق تشویق می‌کند. نمی‌توانم بپذیرم که رایزنی‌های آقای ظریف و آقای طاهریان در افغانستان فقط دنبال تشویق بود. حتماً پیشنهادها و ابتکاراتی هم مطرح بود. شاید تمایل نداشته باشید ریز جزئیات را به ما بگویید پس این‌طور می‌پرسم، آنچه درحال حاضر در افغانستان مورد توافق است، چقدر به آنچه ایران در نظر داشت نزدیک است؟

اتفاقاً آشکار به شما پاسخ می‌دهم. بعد از سال‌ها تجربه کار در افغانستان متوجه شدیم که افغان‌ها باید خودشان با هم کار کنند. مهم‌ترین کار ما این است که سعی می‌کنیم رفیق همه باشیم و کمک کنیم بهتر با هم صحبت کنند. هیچ‌گاه هیچ پیشنهادی نداده‌ایم و نمی‌دهیم. شاید برای شما عجیب باشد ولی به این جمع‌بندی رسیدیم که هرکس هر پیشنهادی بدهد، باید هزینه پیشنهادش را هم بپردازد. ما نمی‌توانیم هزینه کنیم. سعی می‌کنیم دوست خوبی باشیم.

ثبات و صلح مال خود افغانستان است البته فقط یک چیز را به آنها به اشتراک می‌گذاریم که صلح و ثبات در افغانستان در راستای امنیت ملی ماست. اگر آنها را برای رسیدن به توافق تشویق می‌کنیم به خاطر این است که فکر می‌کنیم امنیت ملی ما بهتر تأمین می‌شود.

۴ به هر حال آنچه به دست آمده مطلوب ایران و آمریکا است یا نه؟
۴ گفتید آمریکا هم دنبال توافق بود که نتوانست عملی کند.

جنس توافقی که آمریکا دنبالش بود ممکن است با جنس توافق کنونی همخوانی نداشته باشد. اما در بیانی‌ها همه استقبال کردند.

۴ در مورد ادامه مسیر نگران نقش آفرینی‌های آمریکا و تغییر مسیر از آنچه مطلوب ایران است، هستید؟

متأسفانه از کسانی که در آمریکا فکر می‌کنند ازطریق سیاست فشار حداکثری به اهدافشان می‌رسند، همه‌چیز برمی‌آید. آمریکایی‌ها سیاست فشار حداکثری را به همه‌جا گسترش می‌دهند. به افغانستان، عراق و… اما اگر موفق نمی‌شوند، بحث دیگری است. هر چیزی در ارتباط با آمریکا ممکن است.

۴ بحث متأثرکننده غرق‌شدن مهاجران افغانی در هریرود نیز در همین دوران پیش آمد، در تماس آقای ظریف و سرپرست وزارت خارجه افغانستان قرار شد کمیسیون تحقیق تشکیل شود. قرار بود کمیسیون کارش را شروع کند و اسنادی را از ایران می‌خواست. اما هم‌زمان وزارت خارجه در توضیحات مبسوطی این اتفاق را تکذیب و لایه‌های مترمانه‌ای در مورد امور مرزبانی با افغانستان مطرح کرد. مرزبانی هم این حادثه را تکذیب و وقوعش را رد کرد. با این اوصاف به نظر می‌رسد کمیسیون مشترک دستور کاری ندارد، دیگری چه چیزی قرار است بررسی شود؟

ما سازوکار تعریف‌شده‌ای برای حل‌وفصل این نوع مسائل داریم، نمی‌توانیم سازوکاری که آیین‌نامه ندارد و شرایطش معلوم نیست داشته باشیم. کمیسیون مشترک چطور تشکیل می‌شود، چه کسی تعیین می‌کند و اعضایش چه کسانی هستند. راحت است نام کمیسیون مشترک را ببریم، اما سازوکار و آیین کارش مشخص نیست پس اگر قرار باشد کمیسیون مشترک تشکیل شود، زمانی لازم است

دیپلماسی

آمریکا مدعی است که ونزوئلا در مقابل این حجم از بنزین به ایران طلا می‌دهد؛ اگرچه تاکنون این ادعا از سوی هیچ مقام ایرانی رد یا تأیید نشده، فقط علی ربیعی سخنگوی دولت ایران تأکید کرده که مراوده ایران و ونزوئلا طبق توافقات دو کشور است و هیچ ربطی به کشور ثالث ندارد. سال گذشته سفیر قبلی ایران در ونزوئلا در گفت‌وگو با «شرق» یادآوری کرده بود که نباید تجارت با ونزوئلا را به دلیل مشکلات مالی این کشور از دست بدهیم؛ چون این کشور کالاهای گران‌قیمتی مانند فلزات، محصولات کشاورزی و طلا دارد.

حجت سلطانی، سفیر فعلی ایران در ونزوئلا که پیش‌تر و در دولت احمدی‌نژاد هم سفیر ایران در ونزوئلا بوده، در توییته نوشته: «امروز بیش از هر زمان دیگری پیوندهای دوستی و برادری بین ایران و ونزوئلا قوی‌تر و عمیق‌تر شده است. اولین تانکر سوخت ایران به ونزوئلا رسید. سپس از وزارت دفاع ونزوئلا برای اسکورت نفت‌کش‌ها» او پیش‌تر در پیامی دیگر خاطرنشان کرد: «محبت با محبت پاسخ داده می‌شود. ونزوئلا در سال ۲۰۰۸ تحت فرماندهی چاوز به ایران که هدف تحریم‌ها قرار داشت، بنزین ارسال کرد. امروز نیز ایران تحت رهبری امام خامنه‌ای تانکرهای حامل سوخت به سرزمین قهرمانان ونزوئلا فرستاده است».

پیشنهادهای نداده‌ایم؛ چون نمی‌توانیم هزینه کنیم

کمیسیون مرزی مشترک تشکیل دهیم؛ یعنی اتباع شما حق دارند هر لحظه بخواهند به کشور دیگری بروند؟ نمی‌دانیم دقیقاً چه اتفاقی افتاده، فقط گزارش مرزبانی خودمان را می‌دانیم. اینکه این افراد به آب انداخته شده و شکنجه شده‌اند بی‌معنی است. ممکن است در مناطقی که مرزبانی ما اجازه ورود نداده، از جاهایی رد شده باشند که در دید مرزبانی نیست. اتفاقاً آن شب بارندگی بوده و ممکن است قاچاقچی‌ها خواسته‌اند آنها را از مسیر دیگری بیاورند که غرق شده‌اند. فقط می‌دانیم که طرف افغانستانی می‌گویند این افراد غرق شده‌اند. خب آب رودخانه باید اینجا را به سمت ایران می‌آورد، چرا این‌طور نشده. بنابراین حرف ما این است که نمی‌توانیم تابع رسانه‌های شبکه‌های اجتماعی شویم.

۴ چطور ممکن است آب هریرود که مسیرش به سرحد ایران است بیکراهیان را به افغانستان برده باشد؟

این را طرف افغان باید جواب دهد. داخل جلسات خیلی نکات دیگر هم گفته شده. کسی که در سیلاب غرق شده باشد، در قفسه سینه‌اش و لباسش آب گل آلود جمع می‌شود. این تصاویری که تاکنون دیده‌ایم چنین چیزی را نشان نمی‌دهند. قطعاً اتفاق ناراحت‌کننده‌ای است، اما بنده حافظ کشور و مرزبانی خودم هستم. نمی‌شود تا می‌گویند شما مسبب این کار هستید قبول کنید. باید قضایا در گزارش مشترک مشخص شود. درکل باید به روایت مشترکی برسیم. نمی‌شود که رسانه‌های اجتماعی به ما اتهام بزنند و ما فقط دفاع کنیم. ما ناراحت هستیم، چون می‌گوییم این اتفاق افتاده، چرا از طریق مرزبانی اقدام نکردید. اولین یادداشتی که سفارت افغانستان به ما می‌دهد، می‌گوید بنا بر گزارش‌های منتشره در رسانه‌های اجتماعی این اتفاق افتاده است. ما که نمی‌توانیم بر این اساس صحبت کنیم. ما که نباید بر اساس هر اتهامی احساساتی شویم. باید تکلیف قضیه روشن شود. ضمناً ما ناراحت هستیم که این اتفاق در زمانی رخ داد و بزرگ‌نمایی شد که از نظر سیاسی بسیار ناراحت‌کننده بود.

جمهوری اسلامی از روز اول جلسات درونی خودش را تشکیل داده و با دقت و وسواس بسیار زیادی موضوع را بررسی کرده است و جمع‌بندی خود را دارد. معترض هستیم که این اسفندناقصی مشترک است. ما می‌گوییم این اتفاق افتاده، جان مردم برای ما مهم است؛ چه ایرانی یا افغانستانی، اما در نوار مرزی ایران با افغانستان، ایرانی‌ها هم حق ندارند در ۱۵ کیلومتری مرز قدم بزنند. مگر خط مرزی جای تفرقه‌گرا است؟ این اتفاق افتاده، باید دواحل را پیدا کنیم، اسماً مستندات باید در فضای کارشناسی فنی مورد بحث قرار بگیرد، نه از طریق رسانه‌ها. گزارش‌های مرزبانی دو طرف رسیده و تصمیم داشتیم زودتر برای جلسه برویم که متأسفانه پروازی نبود. اما روز سه‌شنبه هیئت حقوقی سیاسی - مرزی به ریاست آقای بهاروند و با حضور بنده و نماینده مرزبانی به کابل می‌رود.

فراخوان مناقصه عمومی دو مرله ای احداث ساختمان آتش نشانی شهر ک صنعتی ساوه	
شرکت شهرکهای صنعتی استان مرکزی در نظر دارد مناقصه عمومی دو مرحله ای احداث ساختمان آتش نشانی شهرک صنعتی ساوه به شماره(۰۰۴-۰۷۲-۰۹۹۰۰۱) را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.	
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد متعهد گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.	
راه و باند سال ۱۳۹۹.	
بلا اوراق مشارکت و بیا واریز نقدی به حساب جاری منابع داخلی به شماره حساب ۶۳۷۵۹۴۳-۰۱۱۰۳۵-۴ نزد بانک مرکزی.	
تاریخ انتشار مناقصه در سامانه: روز سه شنبه ماه شهریور ۱۳۹۹/۰۳/۲۶ می باشد.	
مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: تا ساعت ۱۴:۳۰ صبح روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۳/۱۲.	
زمان بازگشایی پاکت ها: ساعت ۱۰ صبح روز دوشنبه مورخ۱۳۹۹/۰۳/۲۶	
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت های الف:	
آدرس: اراک بلوار فاطمیه جنب استانداری مرکزی تلفن: ۰۸۶۳۴۴۳۳۰۶ کارشناس ذریط تلفن ۰۸۶۳۴۴۴۳۳۱۱ امور قراردادها	
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۲۷۳۱۳۱۳۱ دفتر ثبت نام: ۰۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸	

روابط عمومی شرکت شهر کهای صنعتی استان مگز ی

ادامه از صفحه ۹

آشوب در نظم بین‌الملل و ضرورت اتخاذ سیاست همسایگی

شکل‌دهی و تقویت شبکه‌های آب-غذا-انرژی-حمل‌ونقل در محیط بلافصل ما از جمله زیرساختی‌ترین و پایدارترین این شبکه‌هاست که می‌تواند به کانون تدوین و اجرای سیاست همسایگی ایران تبدیل شود. طراحی و ایجاد چنین شبکه‌هایی در قالب یک دیپلماسی اقتصادی هوشمندانه قابل پیگیری است. در واقع، برای اینکه سیاست همسایگی بتواند نقش‌آفرینی مؤثر و مثمرنمری داشته باشد، باید رابط‌های هم‌افزا بین توسعه اقتصادی و سیاست خارجی برقرار شود.تأکید بر دیپلماسی اقتصادی به مثابه کانون سیاست همسایگی به معنای فهم این واقعیت است که کنشگری ایران در سطح جهانی و در زمین بازی ژئوپلیتیک وحشت با پاسخ‌هایی از جنس درگیری، تنش سیاسی، مناقشه امنیتی و برخورد نظامی-حذفی مواجه می‌شود. درحالی‌که کنشگری در محیط همسایگی و در زمین بازی ژئواکونومیک، با پاسخ‌هایی از جنس روابط حاکم بر بازار و فضای عمومی توسعه یعنی رقابت و همکاری توانان روبه‌رو شده و ماهیت غیرحذفی خواهد داشت. تحقق این امر در عصر آشوب جهانی، خود نیازمند یک انتخاب تاریخی و سرنوشت‌ساز توسط سیاست‌گذاران کشور برای رهاشدن و بریدن از فضای ژئوپلیتیک وحشت و جهان گذشته با تمامی دغدغه‌های امنیتی، نظامی و ایدئولوژیک آن و ورود به فضای ژئواکونومیک و دشواری‌های آن جهت توسعه، پیشرفت و محوریت اقتصاد به‌عنوان بنیان نوین نظام سیاسی است. گزینش هریک از این دو مسیر، قطعاً لحظه تاریخی سرنوشت‌سازی است که آینده چندین نسل را رقم خواهد زد.

«عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس

فضای جریان‌ها و چالش‌های منطقه‌گرایی

کمرت مشاهده شده است که به‌طور عمیق فضای جریان‌ها و اقتصاد پیوندی مبتنی بر شبکه‌ای و گره‌ها در ماحد اقتصادی دستگاه دیپلماسی کشور جایگاهی داشته باشد و از آن صحبتی به میان آید، بنابراین دستگاه دیپلماسی رویکرد عمیقی به جهان اقتصاد پست‌فوردیسم نداشته که این ضعف، ممکن است تصمیم‌گیرندگان راهبردی کشور را به سمت‌وسوسی که نوع تصویر و تلقی از جهان، به‌صورت مناطق تفک متغذ از هم، در نقشه جغرافیای سیاسی سوق دهد. چالش درونی دوم مناطق آزاد ایران هستند. اساساً مناطق آزاد در جهان زیربنای مکانی پیوندهای شبکه‌ای اقتصاد جهانی هستند. مناطق آزاد ما با دستگاه دیپلماسی رسمی کشور ارتباط مبتنی بر نقش این مناطق در پیوندهای شبکه‌ای با اقتصاد جهانی و اتحادیه‌های منطقه‌ای در مناطق ژئواستراتژیک جهانی ندارند. عموماً کارگزاران مناطق آزاد بخشی از رقابت‌ها و سهم‌خواهی قدرت‌های محلی هستند که در چانه‌زنی با دولت، کارگزاران مورد حمایت خود را به دولت معرفی می‌کنند یا دولت کارگزارانی را معرفی می‌کند که با قدرت‌های محلی پیوند بیشتری داشته و منافع آنها را تأمین کند. امروزه مناطق آزاد ایران ظرفیت‌های مناسبی برای پیوندهای اقتصادی با اتحادیه‌های منطقه‌ای یا تعامل با اقتصاد کشورهای هم‌جوار می‌توانند داشته باشند، اما اساساً در شرایط کنونی سیاست آنها بیشتر به سمت‌وسوی واردات کالا به داخل ایران بوده و جایگاهی در اقتصاد شبکه‌ای مبتنی بر تولید تکه‌پاره شده ندارند. بنابر این هم در دستگاه دیپلماسی اقتصادی باید تحولات رویکردی نسبت به فضای جریان‌ها شکل بگیرد و هم در مناطق آزاد باید تحولات گسترده‌تری به‌وجود آید تا مناسبات و تعاملات اقتصادی با کشورهای هم‌جوار و اتحادیه‌های اقتصادی منطقه‌ای بیشتر شود.

«استادیار جغرافیای سیاسی دانشگاه شهید بهشتی